

Velectčný pane profesore!

Posílám část druhou;¹ třetí dokončím „řez“ a podám positivní návrhy. Najdete-li tiskopis Salvův (Dostojný pane!), jež jsem Vám poslal, račte mi jej laskavě zaslati. Snad z něho pro třetí část něco vyberu. Darmo jsem o něj třikrát Salvovi a o jiné ještě věci pro svůj článek dopsal.

Račte, kolik čas stačí, můj rukopis doplnit, opravit.

Uctivě oddaný

Kar. Kálal

ve Frenštátě p[od] R[adhoštěm]

6. XI. 1900

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-I-27, k. 691. Originál, rukopis.

1 – Vyšlo In *Naše doba* 17 (1908), č. 2, s. 106–112.

Velectčný pane profesore!

Dnes mi píše Salvova žena, že muž její cestuje; snad se na tyto dva svátky navrátil a hned Vám rukopis můj zašle. Račte tedy odpustit, že přijde o některý den později; ale i v tomto případě si korekturu vyprošuji, zašlu ji s nejbližší poštou. Daxner mi píše: „Nár[odnie] nov[iny] na Naši dobu už reflektují a hája si kožu, bohužiaľ vždy len škrieplivým falosným spôsobom, z ktorého vidno, že nechcú rozumet' jadro veci.“ Již dříve mi psal, jak je Vám vděčen za prospěšný vliv Vás na Slovensku. Já počínám vůči Martinu tvrdnouti; oni jsou neobyčejně pyšní a samý jed: proč by měl být člověk k nim tak citlivý? Budu jejich činnost dále sledovat. Uctivě Vám oddaný

Kar. Kálal

8. XII. 1900 ve Frenštátě p[od] R[adhoštěm]

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-I-27, k. 691. Originál, rukopis.